

Craig S. Keener | Médine Moussounga Keener

IUBIRE IMPOSIBILĂ

Traducere de Ofelia Antal

Copyright © 2016 by Craig S. Keener and Médine Moussounga Keener
Cartea a fost publicată în limba engleză cu titlul *Impossible love: the true story of an African civil war, miracles, and hope against all hope*,
la Chosen Bookss, un imprint al Baker Publishing Group,
P.O. Box 6287, Grand Rapids, Michigan, 49516-6287, SUA.
Toate drepturile rezervate.

*Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii Casa Cărții.
Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu
aprobarea în scris a editurii Casa Cărții, Oradea.*

Iubire imposibilă

de Craig S. Keener and Médine Moussounga Keener

Copyright © 2020 Casa Cărții

OP 2, CP 30

410670, Oradea

Tel./Fax: 0259 469 057; 0359 800 333; 0728 874 975

E-mail: info@ecasacartii.ro

www.ecasacartii.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
KEENER, CRAIG S.

Iubire imposibilă / Craig S. Keener și Médine
Moussounga Keener ; trad. Ofelia Antal. - Oradea :
Casa Cărții, 2020

ISBN 978-606-732-162-3

I. Keener, Médine Moussounga

II. Antal, Ofelia (trad.)

821.111

Traducerea: Ofelia Antal

Editarea: Rodica Bogdan

Tehnoredactarea: Vasile Gabrian

Coperta: Marius Bonce

Tiparul executat la Metropolis srl, str. Nicolae Jiga 31, Oradea

Tel./Fax: 0259-472 640

Cuprins

Prefață	11
1. Nu te opri	13
2. Împărtășind credința	18
3. Din Africa în Statele Unite	25
4. Respingerea	32
5. Un nou început	45
6. Întâlnirea	55
7. Chestiunea căsătoriei	60
8. În alb și negru	64
9. Simpli amici	70
10. Traficanți de droguri și albi aroganți	74
11. Conflictul de acasă	79
12. Iubire periculoasă	86
13. Evadarea din Brazzaville	92
14. Fuga spre Dolisie	100
15. Maternitate	108
16. Înțelegând neînțelesul	117
17. Confruntarea cu soldații	122
18. Plănuind fuga	129
19. Începe viața de refugiați	133
20. Din nou la drum	140
21. Țânțarii din Moubotsi	146
22. Întărindu-ne inimile	151
23. Întoarcerea lui Zonzon	165
24. Viață și moarte în Mossendjo	175
25. Lumea din afară	182

26. În afara pădurii	192
27. Speranță în ruine?	197
28. Zorii zilei.....	205
29. Să plec din Congo?	213
30. Afaceri internaționale	222
Epilog.....	235

Aprecieri pentru *Iubire imposibilă*

„M-a luat prin surprindere această carte deosebit de captivantă. Are toate ingredientele unui roman polițist, pe care nu vrei să-l lași din mână. Mai mult decât atât, este o mărturie a puterii, credincioșiei și slavei Dumnezeului cel Viu.”

dr. R.T. Kendall, pastor senior (pensionar),
Westminster Chapel, Londra

„E o poveste memorabilă. M-a atins profund. Inima mea a fost cuprinsă de speranță pentru slujitorii care suferă și am descoperit într-un mod nou iubirea îndelung-răbdătoare a Tatălui. Orice om ar trebui să citească această carte și să o dea mai departe.”

John Dawson, președinte emerit,
Youth With A Mission (Tineret cu o misiune)

„*Iubire imposibilă* zidește și motivează credința la superlativ, istorisind o poveste ce va fascina și întări orice inimă flămândă, care tânjește după Dumnezeu, indiferent de împotrivirile, durerea și descurajarea cu care se confruntă. Această poveste m-a captivat așa cum puține cărți au făcut-o și m-a înălțat în Isus mai mult ca niciodată. Citiți-o!”

Rolland și Heidi Baker, directori fondatori ai Iris Global

„Această carte are un puternic impact și diferă de orice carte pe care ați citit-o. Craig și Médine au povești de viață cu totul diferite, și totuși, iubirea imposibilă a lui Dumnezeu le unește destinele în timp ce ei Îl caută. Lectura acestei cărți a aprins în inima mea focul de a fi și mai mult implicat în povestea lui Dumnezeu, și sunt sigur că și voi veți fi transformați întâlnindu-L pe Autorul Vieții într-un mod cu totul nou.”

Nabeel Qureshi, predicator, Ravi Zacharias International Ministries; autorul cărții *Căutându-l pe Allah, L-am găsit pe Isus*, clasificată de New York Times ca best-seller

„Ce se întâmplă când cel mai mare savant al Noului Testament așterne pe hârtie incredibila poveste trăită alături de soția lui

într-un fermecător roman? Obținem *Iubire imposibilă*. Fascinantă și genuină, povestea lor îți deschide ochii pentru a vedea milostiva putere a lui Dumnezeu de a ne restaura și binecuvânta când dăm piept cu suferința și obstacolele de nedepășit.”

Frank Viola, autor, *God's Favorite Place on Earth, The Day I met Jesus* (în colaborare cu Mary DeMuth) și *Jesus: A Theography* (în colaborare cu Leonard Sweet);
frankviola.org

„După părerea mea, Craig Keener este unul dintre primii cinci experți ai Noului Testament din zilele noastre. Citind *Iubire imposibilă*, îi întrezărim și latura afectivă. Însă această carte nu este o simplă autobiografie. Este o povestire presărată cu pericole și dovezi de iubire duiosă față de Dumnezeu, căutându-L și luând curajos poziție pentru El, în ciuda asaltului tristeții, greutăților și sentimentului absenței lui Dumnezeu. Dacă vreți să vedeți exemplul a doi oameni care au trecut prin mari greutăți în viață – în timp ce Dumnezeu supranatural a fost mereu cu ei și i-a eliberat pentru a cunoaște iubirea, bucuria și slujirea rodnică – această carte este pentru voi.”

J.P. Moreland, renumit profesor universitar de filosofie, Școala de Teologie Talbot, Universitatea Biola; autor al cărții *The Soul: How We Know It's Real and Why It Matters*

„*Iubire imposibilă* este genul de carte pe care toți trebuie să o citim – pentru a ne aminti de faptul că Dumnezeu există cu adevărat, de puterea Lui și de felul supranatural în care El face viețile noastre să se intersecteze. Această carte mi-a schimbat perspectiva cu privire la manifestarea puterii lui Dumnezeu în viața poporului Său.”

Mary DeMuth, autoare, *Worth Living: How God's Wild Love for You Makes You Worthy*

„Dr. Craig Keener, strălucit savant biblic, este cunoscut la nivel mondial. *Iubire imposibilă* ne face cunoștință cu un alt dr. Keener: dr. Médine Moussounga Keener. *Iubire imposibilă* nu este doar povestea de iubire dintre un bărbat și o femeie care ne inspiră.

Este o fereastră larg deschisă spre harul lui Dumnezeu, care îl incită pe cititor să respire o rugăciune de mulțumire pentru bunătatea Domnului, care Își demonstrează puterea cel mai vădit în slăbiciunea umană.”

George O. Wood, superintendent,
General Council of the Assemblies of God

„Ce poveste incredibilă! Această carte uimitoare te ține cu sufletul la gură, e plină de speranță și de caracterul lui Isus în mijlocul unor provocări incredibile – la care se adaugă și un final fericit.”

dr. Michael L. Brown, redactor la postul național de radio
al emisiunii zilnice *The Line of Fire*

„O impresionantă poveste de dragoste în timpul războiului – nu doar povestea de dragoste dintre Craig și Médine Keener, ci și aceea dintre Dumnezeu și poporul Său. Dacă v-ați întrebat vreodată unde este Dumnezeu în mijlocul suferinței și disperării trebuie neapărat să citiți *Iubire imposibilă!* E una dintre puținele cărți care mă inspiră să mă rog, să vreau să-L cunosc și să-L iubesc pe Dumnezeu mai mult.”

Rich Nathan, autor; pastor principal, Vineyard Columbus

„Încărcată de dramă, aventură, pericol, credință și speranță. Pregătiți-vă să citiți o poveste de viață adevărată, mai incredibilă decât orice roman de ficțiune. Povestea iubirii imposibile dintre Craig și Médine vă va inspira și încuraja.”

J. Warner Wallace, detectiv pe crime nerezolvate, autor,
Cold-Case Christianity și God's Crime Scene

„*Iubire imposibilă* are de toate: conflictul războiului civil, pericolul, iubirea, prietenia, credința, miracolele, eliberarea supranaturală și dovedirea credincioșiei lui Dumnezeu. O recomand cu căldură tuturor.”

Randy Clark, Apostolic Network of Global Awakening;
autor, *There Is More!, The Essential Guide to Healing,*
The Healing Breakthrough

„O întâlnire cu adevărat memorabilă a doi oameni ce provin din părți diferite ale lumii, care experimentează harul lui Dumnezeu, depășind obstacole greu de exprimat în cuvinte. Este un fel de culme a mărturiei biografice, fiindcă, mai mult decât povestea a doi oameni, e povestea lucrării lui Dumnezeu, care-și atinge scopul în viețile noastre.”

Timothy C. Tennent, doctor în teologie,
președinte al Seminarului Teologic Asbury

Dedicată cu iubire
în memoria mamei – Mama Jacques (Antoinette Malombé)
și a tatălui – Papa Jacques Moussounga

Republica Congo
(Congo-Brazzaville)

Prefață

Médine

David, de un an și patru luni, cânta voios în timp ce-l căram în spate, ca și cum ar fi apreciat că era protejat astfel de focurile de armă și exploziile din apropiere. Fie că-i plăcea zgomotul, fie nu-și dădea seama ce înseamnă, el era singurul din micul nostru grup de fugari căruia nu-i păsa defel.

Eram ultimii rătăciți care părăseau cartierul nostru. O rudă împingea un hârb de roabă de culoare verde, în care ședea tatăl meu handicapat, cunoscut de toată lumea ca Papa Jacques. Chiar dacă unii fugari s-au văzut constrânși să-și lase în urmă rudele bătrâne sau bolnave, nouă nici prin gând nu ne-a trecut să plecăm fără tata. De-aia am zăbovit atâta, chiar și după ce membrii miliției sudice, soldații din regiunea noastră, i-au somat pe toți civilii să plece. Acum Dolisie, orașul nostru din vestul Republicii Congo, Africa Centrală, ardea în spatele nostru.

În timp ce urcam la deal cu familia pe drumul de țară, chinându-ne cu bagajele pe cap, mintea îmi colinda prin cu totul alte vremuri, când îmi terminam doctoratul în Occident. Acolo îl întâlnisem pe Craig, cel mai apropiat prieten al meu din Occident. Afecțiunea pe care o nutream unul față de celălalt nu s-a tradus într-o poveste de iubire fericită, însă am rămas prieteni buni. Adeseori ne deschideam inima unul față de celălalt, așa cum ar fi făcut o soră cu fratele ei. De aceea, în ciuda pericolului ce ne păștea dacă discutam situația politică a războiului civil, am găsit pe cineva care pleca din țară și i-am trimis lui

Craig o scrisoare, cu o lună înainte ca orașul să fie cucerit. Știam că dacă scrisoarea mea ajungea la el, nu s-ar fi oprit din rugăciune până nu afla ceva despre mine.

Țipătul mamei îmi curmă șirul gândurilor.

Thérèse, sora mea mai mare, o întrebă cu voce stinsă:

— Ce s-a întâmplat, Mama Jacques?

Mama își prinse fața în mâini.

— În graba noastră, am uitat medicamentele lui Papa Jacques... le-am lăsat pe masă.

Când am auzit-o, mi s-a făcut rău. Papa Jacques n-ar mai fi dus-o mult fără medicamente.

— Trebuie să mă întorc, spuse Mama Jacques.

Thérèse clătină din cap.

— Ba nu, e mai sigur dacă mă întorc eu.

Inima îmi tresări.

— Ba o să merg eu. Cu copilul în spate risc mai puțin să fiu violată sau ucisă dacă sunt găsită singură.

Am încremenit pe loc. Ce era de făcut? Știam că alți fugari care s-au întors în orașele lor pentru că au uitat ceva au fost uciși. Și totuși, fiecare clipă de zăbavă în acest loc deschis prezenta un pericol și mai mare din cauza țințășilor.

Nu-mi imaginam cum vom supraviețui într-o astfel de situație. Nici ce va aduce ziua de mâine. Însă, înainte de a vă povesti toate cele întâmplate în viața mea de refugiată, vreau să vă povestesc împreună cu Craig evenimentele premergătoare. Craig o să vă relateze mai multe din perspectiva lui, înainte de a depăna eu întâmplările din perspectiva mea. În orice caz, aceasta e povestea a doi oameni care se luptă să mențină vie flacăra credinței că inima lui Dumnezeu e mai mare decât durerea noastră. Doi oameni ce tânjesc după apropiere, dar sunt separați de continente, culturi, norme guvernamentale și război. Însă doi oameni care au crezut că iubirea, speranța și credința pot depăși chiar și cele mai insurmontabile obstacole.

Haideți să ne întoarcem împreună la începuturi și vă vom povesti despre această iubire imposibilă.

1

Nu te opri

Craig

— Nu te opri! lătră spre mine bărbatul între două vârste.

Stătea aplecat pe o bancă din parcul central, la vreo nouă metri de mine. Bezna și liniștea nopții erau întrerupte doar de luminile străzii și de vocile noastre.

— Sigur, domnule, așa voi face! am promis eu, dar înainte de a pleca, vreau să vă spun că Isus vă iubește.

Când frecventam cursurile colegiului biblic din Missouri, am făcut voluntariat la Victory Mission, o fundație creștină ce le oferea hrană persoanelor fără adăpost. Everett și Esther Cook, plantatori de biserici pensionari, directorii misiunii, susțineau lucrarea din pensia lor. În ultimele două săptămâni când am lucrat acolo, am condus pe cineva la Cristos în fiecare săptămână. De fapt, în diverse ocazii de-a lungul celor patru ani după ce m-am pocăit, patruzeci sau cincizeci de oameni au rostit împreună cu mine rugăciunea de predare a vieții lor lui Cristos.

Speram să-mi pot împărtăși credința cu cineva în același fel în această seară, chiar dacă fratele Cook mă avertizase să nu mă duc.

— În seara asta o să fie periculos, îmi spuse el.

Fratele și sora Cook rareori greșeau când ascultau de călăuzirea lui Dumnezeu, însă am considerat că străzile erau

periculoase tot timpul. Uneori persoanele fără adăpost cu care lucram erau bătute sau ucise; în două cazuri, cadavrele au fost găsite abia dimineață. Tânăr și fără experiență, nu îmi imaginam cum putea fi o seară mai periculoasă ca alta.

— Va fi bine, am insistat eu și am ieșit strecurându-mă pe lângă fratele Cook.

Ar fi trebuit să-l ascult.

— Ți-am spus să nu te oprești din mers! strigă omul, sărind de pe bancă cu pumnii încheștați.

Se năpusti asupra mea așa de rapid, că n-am avut timp să-mi dau seama ce se întâmplă.

Începu să mă lovească cu pumnii în față, iar eu protestam, derutat.

— Domnule, de ce faceți asta? Nu v-am făcut nimic.

În fond, motivele lui mă interesau mai puțin ca furia lui. Am continuat să bat în retragere, incapabil să mă feresc de loviturile și izbiturile lui violente.

Simțeam cum Biblia plină de notițe, prietena mea de nădejde, începea să-mi alunece din mână. Era ponosită, cu multe pagini desprinse de cotor. Mi-am dat seama că dacă-mi cade și mă aplec să o ridic, acest om m-ar putea pune la pământ și să mă omoare în bătaie. Am strâns Biblia cât am putut de tare în timp ce încercam să-mi protejiez fața.

Mai fusesem bătut de două ori pentru că mi-am spus mărturia într-o altă parte a țării, am fost trântit la pământ, iar agresorul mi-a smuls părul și m-a dat cu capul de pământ de mai multe ori. Acolo mi-au sărit în ajutor oamenii din jur și l-au îndepărtat pe agresor. Însă de data asta, chiar dacă strada era bine luminată, părea pustie.

Instinctul de supraviețuire a biruit durerea tot mai mare din trup, mai ales la nivelul feței. Am continuat să mă retrag spre o străduță lăturalnică. Odată ajuns pe ea, m-am întors și am început să merg cât de repede mă duceau picioarele ce mă dureau. Mă simțeam rușinat, de parcă aș fi fost un laș; cu toate că nu dădusem literalmente bir cu fugiții, am pus mai mare preț pe

viață decât pe împărtășirea credinței. Bărbatul furios nu m-a urmărit.

— Dacă te mai văd vreodată, strigă el, te omor!

Înainte de a mă întoarce la misiune, m-am oprit în fața vitrinei unui magazin lângă un felinar stradal. Mi-am șters sângele de pe față, sperând să trec neobservat la intrarea în clădirea misiunii. Însă fratele Cook stătea rezemat de ușorul ușii.

— Nu-i așa că în seara asta e periculos pe străzi? spuse el.

— Totul e bine, i-am răspuns, strecurându-mă pe lângă el.

A doua zi aveam doi ochi vineți, însă nu i-am povestit nicio dată ce s-a întâmplat în acea seară.

Un ateu Îl cunoaște pe Dumnezeu

N-am fost dintotdeauna plin de râvnă pentru credința mea. N-am crescut în biserică în orașelul meu din Ohio. De fapt, încă de la vârsta de nouă ani eram ateu convins. Părinții mei erau intelectuali; tata era un om harnic și integru, mama creativă, susținând toate preocupările mele intelectuale din copilărie. Însă nu discutam prea multe chestiuni religioase. Când creștinii au început să-mi povestească despre credința lor, chiar dacă eram mic, obișnuiam să-mi bat joc de ei sau să-mi folosesc cunoștințele din știință și filozofie pentru a le dovedi că greșeau în argumentarea lor.

În mod ironic, ceea ce a început să arunce umbre de îndoială asupra convingerilor mele ateiste a fost faptul că am început să-l citesc pe Platon când aveam treisprezece ani. Argumentele lui nu m-au convins, însă întrebările lui m-au pus pe gânduri: *Ce se întâmplă după ce murim? Dacă nu există ceva mai mare decât noi, atunci viața nu e decât un accident fără semnificație?* Miza era mare, iar pe măsură ce treceau anii am început, în secret, să pun la îndoială ateismul meu. „Doamne, dacă existi,” am început eu să mă rog, „Te rog să-mi arăți.”

Într-o zi, doi bapțiști conservatori, îmbrăcați la costum și cravată m-au oprit când mă întorceam de la școală.

— Știi unde te duci după ce mori? m-a întrebat unul dintre ei.

Această întrebare mi-a atras atenția, chiar dacă la început am crezut că vrea să facă un sondaj de opinie.

— Probabil în rai sau în iad, am glumit eu, presupunând că era creștin.

Credeam că aproape toată lumea era creștină, și asta era unul dintre motivele pentru care eu nu eram. Mi se părea că majoritatea nu își ia în serios credința; desigur, cei care credeau în mod autentic că Dumnezeu i-a creat își dedicau viața întreagă ca să-I fie plăcuți Lui.

Fără să se prindă de gluma mea, cei doi s-au lansat într-o serie de versete biblice menite să-mi arate cum puteam merge în rai. Isus a murit pentru ca eu să fiu iertat, mi-au explicat. A înviat pentru ca eu să pot avea viață veșnică dacă cred în El. De data asta am încercat să ascult cu răbdare, dar în cele din urmă l-am întrerupt pe cel mai vorbăreț dintre ei.

— Regret, domnule, dar citatele din Biblie nu mă pot convinge. Sunt ateu. Nu cred în Biblie. Mai aveți și alte argumente?

S-au uitat unul la altul stânjeniți, ca și cum au fost prinși cu garda jos.

Văzând că nu mai au și altceva de oferit, am aruncat în conversație cea mai mare obiecție împotriva credinței lor.

— Dacă există Dumnezeu, am protestat eu, de unde au apărut oasele dinozaurilor?

Atunci când pui întrebări prostești, primești răspunsuri prostești. La vremea respectivă nu știam că și creștinii au tot felul de păreri despre acest subiect; nici acești evangheliști nu m-au lămurit.

După o clipă de tăcere, cel mai vorbăreț a spus:

— Diavolul le-a pus acolo, să ne deruteze.

Partenerul său a ezitat nițel când a auzit această afirmație, după care a aprobat din cap cu convingere.

N-ar fi trebuit să mă aștept ca predicatorii ambulanți să fie experți în paleontologie, dar acest răspuns mi s-a părut atât de ridicol, încât, exasperat, m-am hotărât să nu-i mai ascult.

— Eu mă duc, am spus și m-am întors să plec.

— De fiecare dată când o să-L respingi pe Cristos, inima o să-ți fie tot mai grea, strigă el solemn după mine. Și o să arzi în iad pentru totdeauna.

Prezența

În mod normal nu așa recomandă creștinii exprimarea iubirii lui Cristos. Totuși, în timp ce mă îndreptam spre casă, tremuram. Am început să simt o prezență inexplicabilă, ceva ce nu mai simțisem niciodată în timp ce studiam diverse filozofii sau religii. Îți cerusem lui Dumnezeu să mi Se descopere, dar mă așteptasem la dovezi științifice. Însă mi-a dat o dovadă care m-a obligat mai tare personal: mi-a dat dovada propriei Sale prezențe.

Nici acasă nu am găsit cum să mă apăr de această Prezență exigentă. Am intrat în dormitor și am închis ușa. Dacă Dumnezeu există, atunci așa-zisa mea superioritate intelectuală, cu care sunt deasupra creștinilor, e greșită. De fapt, depindeam total de mila lui Dumnezeu. Dacă respingeam Prezența în acel moment, cine știe dacă mai primeam o a doua șansă. Inima mea făcea o cursă nebună între cele două opțiuni, în timp ce m-am foit prin cameră cam vreo jumătate de oră. În cele din urmă, nu am mai opus rezistență.

— Doamne, nu înțeleg cum moartea și învierea lui Isus mă pot restaura în fața Ta, am suspinat eu disperat. Dar dacă așa spui Tu, o să cred.

Prezența era atât de puternică, încât mi s-au îndoit genunchii.

— Dar, Doamne, nu știu cum să fiu reabilitat înaintea Ta, am șoptit. Dacă chiar vrei să-Ți aparțin va trebui ca Tu să mă reabilitezi.

Am simțit cum mă trece un fior prin tot corpul, un sentiment ce nu se compară cu nimic ce trăisem până atunci. Am sărit în sus, uluit. Nu știam multe despre creștinism, iar parte din ceea ce știam era greșit. Însă un lucru știam precis: Dumnezeu exista și putea fi văzut în Cristos. Și am știut că începând din acel moment voiam să-I dedic totul Lui.

Acea experiență s-a dovedit a fi doar începutul unui lung șir de surprize. În zilele și anii ce au urmat, am găsit în Dumnezeu o iubire și o intimitate mai profundă decât mă așteptasem vreodată, o iubire ce părea imposibilă pentru imaginația omenească.